

But the **משנה** states **יציאות**

והא יציאות קתני –

OVERVIEW

The **גמרא** asks how are we to understand the **משניות** of 'בפנים וב' (שהן ד' (בפנים וב'), since the **משנה** states **יציאות** which [seemingly] refers to **הוצאה** only; how can there be 'ב' (שהן ד' (וכו') 'ב'. It is not clear whether this question is on our **משנה**, the **משנה** in **שבועות**, or on both. **תוספות** resolves this ambiguity.

לא פריך אלא אמתניתין דשבועות דהוה כולהו לחיובא¹ ולא משכחת אלא שתיים –

This question (of **יציאות קתני** (והא יציאות קתני)) **is only on the משנה in שבועות** where all the four cases are **לחיובא** and only two cases of **הוצאות** (not four) can be found -

אבל במתניתין דהכא משכחת לה כולהו ביציאות כגון שלא יהיו כולם לחיובא –

However in our משנה here (where they are not לחיובא) **all eight cases can be found by הוצאה** only (without including **הכנסות**) provided for instance that these eight cases are not all לחיובא.

עני begins to enumerate the four cases of **הוצאה** by the **עני**:

שתיים דהוצאה שיש בה חיוב חטאת² ופטור אבל אסור דאתי לידי חיוב חטאת³ –

The first two cases of הוצאה (the 'שתיים' in our **משנה**) are; 1) the **הוצאה** where there is a **חיוב חטאת**, 2) The **הוצאה** where the **עני** is **אסור** אבל **פטור** where he can come to a **חיוב חטאת**. **תוספות** continues with the remaining two -

שהן ד' פטור אבל אסור דלא אתי לידי חיוב חטאת⁴ ופטור ומותר⁵ בעני –

Which are four; the additional two are 3) where the **עני** is **אסור** אבל **פטור** which will not become a **חיוב חטאת** and 4) the case where the **עני** is **פטור ומותר**. This explains the 'ב' (שהן ד' by the **עני** -

וכן בעשירי⁶ לפירוש רבינו יצחק בן אשר בסמוך⁷ –

¹ It is **לחיובא** since דומיא דמראות נגעים קתני (as mentioned previously).

² This is where the **עני** made the entire **הוצאה** including the **הנחה** והנחה.

³ The **עני** made the **הוצאה** (he stuck his hand in the **רה"י** and the **בה"ב** placed an object in his hand); he took it out from the **רה"י** and made the **הנחה ברה"ר** (but no **עקירה ברה"י**). See footnote # 7.

⁴ The **בה"ב** made the **עקירה** and the **הוצאה** (but not the **הנחה**) and the **עני** (only) made the **הנחה**.

⁵ The **בה"ב** made the entire **הוצאה** including the **הנחה** והנחה and placed it on the **עני's** hand in the **רה"ר**.

⁶ The four cases are; 1) the **בה"ב** made the entire **הוצאה**, 2) the **בה"ב** made the **הוצאה** without the **הנחה**, 3) the **בה"ב** made only the **עקירה** (the **הוצאה** והנחה were done by the **עני**), and 4) the **עני** made the entire **הוצאה** from the hand of the **בה"ב** who is **פטור ומותר**. See 'Thinking it over' # 2.

⁷ See **עשירי** (which are the **משנה** counts **פטורי**) **ריב"א** maintains that the **חיוב חטאת** (which are the **משנה** counts **פטורי**) refer to the one who transferred the object from one **רשות** to the other regardless if he made an **עקירה** or a **הנחה**.

And similarly the same explanation applies **to the עשיר**; this is valid (only) **according to the פירוש ריב"א**,⁸ which will be cited **shortly**.

Now that תוספות has shown that we can find 'ב' שהן ד' by הוצאה alone -

ולחכי לעיל כי משני הכא דעיקר שבת הוא תני אבות ותולדות –

So therefore when the גמרא **previously answered**, that since **here is the עיקר שבת**, therefore the משנה **teaches the אבות and תולדות**; the גמרא -

לא הוה מצי למיפרך והא יציאות קתני⁹:

Could not have challenged this answer by saying **'but it states only יציאות'**, so how could there be 'ב' שהן ד'. We see now that there can be 'ב' שהן ד' even by יציאות alone.

SUMMARY

It is possible to have 'ב' שהן ד' בחוץ and 'ב' שהן ד' בפנים including only הוצאה (according to שיטת ריב"א); provided that we can count all the פטורים.

THINKING IT OVER

1. According to this proposed hypothetical פשט how do we distinguish between the שנים and the ארבע שהן?¹⁰

2. How can it be that we count the case of פטור ומותר as one of the השבת?¹¹

⁸ According to רש"י however who maintains that חטאת לידי חיוב חטאת refers to the one who is doing the עקירה, there is no חיוב חטאת לידי חיוב חטאת by הוצאה דעני in both cases of הוצאה עני בהוצאה he is only making the הנחה (once while transferring it out of the רה"י and the other with merely putting it down in the רה"י).

⁹ We would however (seemingly) be required to modify the answer somewhat, that when the גמרא said תני אבות it meant the הוצאה of חיובי ופטורי (but not הכנסה).

¹⁰ See מהרש"א.

¹¹ See footnote # 6 and אשי ישראל.